

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. spalio 10 d. Nr. 21RE3-191 (AG3-154/24-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos UAB „duomenys neskelbtini“ skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl įsakymo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja UAB „duomenys neskelbtini“ (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. rugsėjo 4 d. kreipėsi į Komisiją su skundu (b. l. 1-2), prašydama panaikinti Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir atsakovė, Užimtumo tarnyba) 2025 m. rugsėjo 3 d. įsakymą Nr. V6(14.149) (pareiškėja klaidingai nurodo įsakymo numerį ir įsakymo datą – turėtų būti 2025 m. rugsėjo 1 d. įsakymas Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Įsakymas).

Pareiškėja skunde nurodė, kad prašo panaikinti atsakovės 2025 m. rugsėjo 3 d. įsakymą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo nutrauktas subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimas pagal 2025 m. kovo 31 d. sudarytą darbo užmokesčio subsidijavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini). Nurodė, kad pareiškėja tinkamai vykdė subsidijavimo sutartį ir darbo užmokestis darbuotojams buvo mokamas, tik 2025 m. liepos mėn. atlyginimas buvo išmokėtas 2025 m. rugpjūčio 28 d., t. y. keliomis dienomis pavėlavus. Teigia, kad vėlavimo priežastis buvo objektyvi, įmonė laiku negavo atsiskaitymų iš savo klientų, todėl laikinai neturėjo reikiamų apyvartinių lėšų. Vos tik gavus apmokėjimus, atlyginimai darbuotojams buvo pilnai išmokėti.

Pareiškėja nurodė, kad vėlavimas išmokėti atlyginimus buvo vienkartinis, trumpalaikis, darbuotojai gavo visą jiems priklausantį darbo užmokestį, realios žalos nebuvo patirta. Iki tol pareiškėja vykdė visus sutartinius įsipareigojimus, pažeidimų nebuvo. Pažymėjo, kad viešojo administravimo subjektų sprendimai turi atitikti proporcingumo principą, o nutraukti subsidiją dėl kelių dienų vėlavimo, kurį lėmė klientų atsiskaitymo vėlavimas, yra neproporcinga sankcija. Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo tikslas yra skatinti darbo vietų kūrimą ir išlaikymą, todėl vienkartinis, objektyviai paaiškinamas vėlavimas išmokėti atlyginimus neatitinka subsidijos tikslų.

Atsakovė Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atsiliepime į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad Užimtumo tarnyba su pareiškėja 2025 m. kovo 31 d. sudarė Įdarbinimo subsidijuojant vykdymo ir finansavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Sutartis), pagal kurią Užimtumo tarnyba įsipareigojo nuo 2025 m. balandžio 2 d. iki 2025 m. rugsėjo 30 d. mokėti UAB „duomenys neskelbtini“ 50 proc. dydžio subsidiją įdarbinto Asmens X darbo užmokesčiui. Sutarties 2.4 papunkčiu pareiškėja įsipareigojo išmokėti įdarbintam asmeniui darbo sutartyje nurodytu laiku nustatytą darbo užmokestį ir laiku sumokėti nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotas

draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokas Valstybinio socialinio draudimo fondui. Sutarties 2.6 papunkčiu pareiškėja išipareigojo kiekvieną mėnesį, bet ne vėliau kaip iki mėnesio 15 dienos, pateikti Užimtumo tarnybai darbo užmokesčio už praėjusį mėnesį, už kurį bus mokama subsidija darbo užmokesčiui, išmokėjimą įdarbintam asmeniui pagrindžiančių dokumentų kopijas ir rašytinį patvirtinimą, kad nepasikeitė Paraiškoje dėl įdarbinimo subsidijuojant priemonės įgyvendinimo ir / ar Teikime dėl atitikimo 2014 m. birželio 17 d. Komisijos Reglamento (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant sutarties 107 ir 108 straipsnius reikalavimams bei jų prieduose pateikti duomenys.

Atsakovė atsiliepime cituoja subsidijos darbo užmokesčiui skyrimo pagrindus ir tvarką reglamentuojančias Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo (toliau – Užimtumo įstatymas), Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – URP aprašas) ir Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo, patvirtinto Užimtumo tarnybos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-197 „Dėl aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Tvarkos aprašas), nuostatas.

Nurodė, kad 2025 m. balandžio 1 d. tarp UAB „duomenys neskelbtini“ ir Asmens X sudarytos darbo sutarties (duomenys neskelbtini) būtinųjų darbo sąlygų 1.3 punkte numatyta, kad 1300,00 Eur darbo užmokestis išmokamas iki sekančio mėnesio 15 dienos, vieną kartą per mėnesį. Pareiškėja pateikė 2025 m. rugpjūčio 28 d. mokėjimo nurodymą Nr. 3998 apie Asmeniui X išmokėtą darbo užmokestį už liepos mėnesį, kuris patvirtina, kad Asmeniui X darbo užmokestis už praėjusį mėnesį (liepos mėn.) buvo išmokėtas vėliau nei iki einamojo mėnesio 15 dienos, t. y. rugpjūčio 28 d.

Užimtumo tarnybos vertinimu, nurodyti pareiškėjos argumentai, kad vėlavimo priežastis buvo objektyvi – įmonė laiku negavo atsiskaitymų iš savo klientų, todėl laikinai neturėjo reikiamų apyvartinių lėšų – visiškai nesusiję su skundžiamo įsakymo priėmimą lėmusiomis aplinkybėmis. Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 4 punkte yra imperatyviai nurodyta, jog subsidija darbo užmokesčiui nutraukiama, darbdaviui neišmokėjęs viso įdarbintam asmeniui priklausančio darbo užmokesčio darbo sutartyje nustatytomis sąlygomis ir terminais ilgiau kaip 7 dienas, o Užimtumo tarnyba, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma teisės aktų reikalavimų ir negali pasielgti kitaip nei numatyta galiojančiuose teisės aktuose.

Atsakovė teigia, kad pareiškėja neginčija vėlavimo išmokėti darbo užmokestį, neginčija ir to, jog Užimtumo tarnyba turi pareigą nutraukti Sutartį pagal Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 4 punktą, tačiau argumentuoja skundžiamo įsakymo nepagrįstumą ir neteisėtumą vien tuo, jog reikiamu metu neturėjo apyvartinių lėšų dėl klientų vėlavimo atsiskaityti. Atkreipė dėmesį, kad darbo užmokestis yra viena svarbiausių darbuotojų teisių užtikrinimo priemonių. Darbdaviai privalo laikytis išipareigojimų ir atsiskaityti laiku, siekdami išvengti neigiamų pasekmių. Darbdavys, vėluodamas atsiskaityti su darbuotoju, pažeidžia darbo sutartyje sulgytą vieną iš būtinųjų darbo sąlygų bei nagrinėjamu atveju, aukščiau nurodytus teisės aktus. Nei 2025 m. balandžio 1 d. darbo sutartis Nr. (duomenys neskelbtini), nei Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 4 punktas nenumato jokių išimčių, kurioms esant darbdavio vėlavimas išmokėti darbo užmokestį įdarbintam darbuotojui turėtų būti vertinamas kitaip, nei numato aukščiau aptarta įstatymo nuostata.

Atsakovė mano, kad Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos Priemonių organizavimo departamento direktoriaus 2025 m. rugsėjo 1 d. įsakymas Nr. V6(14.149)-2337 „Dėl subsidijos darbo užmokesčiui nutraukimo įdarbinimo subsidijuojant priemonėje“ atitinka teisės aktų reikalavimus ir priimtas išsamiai išnagrinėjus visas jo priėmimui reikšmingas aplinkybes, todėl jo naikinti nėra teisinio pagrindo.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovės 2025 m. rugsėjo 1 d. įsakymo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl subsidijos darbo užmokesčiui nutraukimo įdarbinimo subsidijuojant priemonėje“, kuriuo pareiškėjai buvo nutrauktas subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimas įdarbinimo subsidijuojant priemonėje pagal 2025 m. kovo 31 d. Įdarbinimo subsidijuojant vykdymo ir finansavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) nuo 2025 m. liepos 1 d., teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad Užimtumo tarnyba su pareiškėja 2025 m. kovo 31 d. sudarė Įdarbinimo subsidijuojant vykdymo ir finansavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta – Sutartis) (b. l. 16-17) pagal kurią Užimtumo tarnyba įsipareigojo nuo 2025 m. balandžio 2 d. iki 2025 m. rugsėjo 30 d. mokėti UAB „duomenys neskelbtini“ 50 proc. dydžio subsidiją įdarbinto asmens Asmens X darbo užmokesčiui. Sutarties 2.4 punktu pareiškėja įsipareigojo išmokėti įdarbintam asmeniui darbo sutartyje nurodytu laiku nustatytą darbo užmokestį ir laiku sumokėti nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotas draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokas Valstybinio socialinio draudimo fondui. Sutarties 2.6 papunkčiu pareiškėja įsipareigojo kiekvieną mėnesį, bet ne vėliau kaip iki mėnesio 15 dienos, pateikti Užimtumo tarnybai darbo užmokesčio už praėjusį mėnesį, už kurį bus mokama subsidija darbo užmokesčiui, išmokėjimą įdarbintam asmeniui pagrindžiančių dokumentų (banko išrašą arba pavedimo elektronine bankininkyste kopiją, patvirtintą darbdavio parašu; mokėjimo pavedimo kopiją, mokėjimus atliekant ne elektroninėmis priemonėmis) kopijas ir rašytinį patvirtinimą, kad nepasikeitė Paraiškoje dėl įdarbinimo subsidijuojant priemonės įgyvendinimo ir / ar Teikime dėl atitikimo 2014 m. birželio 17 d. Komisijos Reglamento (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant sutarties 107 ir 108 straipsnius reikalavimams bei jų prieduose pateikti duomenys.

Pareiškėja 2025 m. balandžio 1 d. su Asmeniu X sudarė darbo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) (b. l. 18-19), kurios 1.3 papunktyje nustatė, jog darbo užmokestis darbuotojui išmokamas iki sekančio mėnesio 15 dienos, vieną kartą per mėnesį.

2025 m. rugpjūčio 29 d. UAB „duomenys neskelbtini“ Užimtumo tarnybai pateikė 2025 m. rugpjūčio 28 d. mokėjimo nurodymą Nr. 3998 apie Asmeniui X išmokėtą darbo užmokestį už liepos mėnesį.

Atsakovė, įvertinusi tai, kad darbo užmokestis buvo išmokėtas vėliau nei iki einamojo mėnesio 15 dienos, t. y. rugpjūčio 28 d., vadovaudamasi Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 4 punktu, URP aprašo 45.1 papunkčiu, Tvarcos aprašo 82 punktu, 2025 m. rugsėjo 1 d. įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl subsidijos darbo užmokesčiui nutraukimo įdarbinimo subsidijuojant priemonėje“ nutraukė pareiškėjai subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimą įdarbinimo subsidijuojant priemonėje pagal 2025 m. kovo 31 d. Įdarbinimo subsidijuojant vykdymo ir finansavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini) nuo 2025 m. liepos 1 d.

Pareiškėja, nesutikdama su atsakovės įsakymu, kreipėsi į Komisiją, prašydama jį panaikinti.

Užimtumo įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, kad šis įstatymas nustato pagrindines užimtumo formas ir jų sistemą, darbo ieškančių asmenų užimtumo rėmimo sistemos teisinius pagrindus, jos tikslą, uždavinius, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių subjektų funkcijas, darbo rinkos paslaugų teikimo ir užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimą ir finansavimą, atsakomybę už nelegalų darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, nedeklaruotą darbą ir nedeklaruotą savarankišką veiklą.

Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 1 dalis numato, kad remiamojo įdarbinimo priemonės yra šios: 1) įdarbinimas subsidijuojant; 2) subsidija darbo asistento išlaidoms. Įgyvendinant šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą remiamojo įdarbinimo priemonę, darbdaviams, įdarbinusiems Užimtumo tarnybos siūstus asmenis, nurodytus šio įstatymo 25 straipsnio 1–9 punktuose, arba išlaikantiems šio įstatymo 25 straipsnio 11, 12 ir 13 punktuose nurodytų asmenų darbo vietas, mokama subsidija darbo užmokesčiui. Subsidijos darbo užmokesčiui dydis, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnio 1–9 punktuose nurodyti asmenys arba išlaikomos šio įstatymo 25 straipsnio 11, 12 ir 13 punktuose nurodytų asmenų darbo vietas, apskaičiuojamas procentais nuo įdarbintam asmeniui darbdavio priskaičiuotų draudžiamųjų pajamų, nuo kurių Valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuotos ir privalo būti įmokėtos valstybinio socialinio draudimo įmokos ir kurios įrašytos Lietuvos Respublikos apdraustųjų valstybiniu socialiniu draudimu ir valstybinio socialinio draudimo išmokų gavėjų registre: 1) 75 procentai draudžiamųjų pajamų, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte nurodyti asmenys arba dirba šio įstatymo 25 straipsnio 11 punkte nurodyti asmenys; 2) 60 procentų draudžiamųjų pajamų, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte nurodyti asmenys arba dirba šio įstatymo 25 straipsnio 12 punkte nurodyti asmenys; 3) 50 procentų draudžiamųjų pajamų, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnio 3–9 punktuose nurodyti asmenys

arba dirba šio įstatymo 25 straipsnio 13 punkte nurodyti asmenys (Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 2 dalis).

Atvejus, kada Tarnyba turi teisę nutraukti subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimą, reglamentuoja Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalis. Minėto straipsnio 10 dalies 4 punkte nustatyta, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodytos subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimas, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnio 1–13 punktuose nurodyti asmenys arba dirba šio įstatymo 25 straipsnio 16, 17 ir 18 punktuose nurodyti asmenys, nutraukiamas darbdaviui neišmokėjęs viso įdarbintam asmeniui priklausančio darbo užmokesčio darbo sutartyje nustatytais sąlygomis ir terminais ilgiau kaip 7 dienas.

URP aprašo 45.1 papunktis reglamentuoja, jog įgyvendindama remiamojo įdarbinimo priemonės, Užimtumo tarnyba subsidiją darbo užmokesčiui darbdaviui moka Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 42 straipsnio 2 ir 3 dalyse bei Aprašo 42 punkte nurodytoje įdarbinimo subsidijuojant vykdymo ir finansavimo sutartyje nustatytais sąlygomis ir tvarka, o jos mokėjimą nutraukia Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatytais sąlygomis.

Tvarkos aprašo 82 punkte nurodyta, kad Užimtumo tarnybos Priemonių organizavimo skyrius kiekvieną mėnesį prieš išmokant subsidiją darbo užmokesčiui, o taip pat gavus darbdavio prašymą tęsti subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimo terminą, įvertina, ar neatsirado nei vieno Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalyje nustatyto subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimo nutraukimo atvejo. Sutarties 4.2 papunktyje teigiama, kad Užimtumo tarnyba nutraukia sutartį raštu išpėjęs darbdavį prieš 3 dienas, kai subsidijos mokėjimo laikotarpiu atsiranda bent viena iš aplinkybių, nurodytų Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 2 – 14 punktuose, nuo šių aplinkybių atsiradimo dienos.

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reguliavimą darytina išvada, jog teisės normos įpareigoja atsakovę, nustačius bent vieną Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalyje numatytą sąlygą, nedelsiant nutraukti subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimą.

Byloje ginčo dėl to, kad pareiškėja Užimtumo tarnybos siūstam asmeniui atlyginimą už 2025 m. liepos mėnesį išmokėjo 2025 m. rugpjūčio 28 d., t. y. nesilaikydama Sutarties sąlygų, nėra, t. y. nėra ginčo dėl to, kad pareiškėja neišmokėjo viso įdarbintam asmeniui priklausančio darbo užmokesčio darbo sutartyje nustatytais sąlygomis ir terminais ilgiau kaip 7 dienas.

Pareiškėja argumentuoja, kad vėlavimo priežastis buvo objektyvi, įmonė laiku negavo atsiskaitymų iš savo klientų, todėl laikinai neturėjo reikiamų apyvartinių lėšų.

Komisijos vertinimu, atsakovė, nustačiusi, kad pareiškėja pažeidė Sutarties 2.4, 2.6 papunkčius, vadovaudamasi šiame sprendime jau aptartu teisiniu reglamentavimu, turėjo imperatyvią prievolę nutraukti subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimą, pareiškėjos argumentai, dėl ko ji vėlavo išmokėti atlyginimą darbuotojui, neturi teisinės reikšmės, todėl įsakymas yra teisėtas bei pagrįstas, priimtas nepažeidžiant teisės aktų nuostatų.

Pareiškėja teigia, kad už vienkartinį Sutarties pažeidimą subsidijos nutraukimas yra neproporcinga sankcija.

Viešojo administravimo subjekto priimamas administracinis sprendimas turi būti priimtas laikantis viešojo administravimo principų, nustatytų Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 3 straipsnyje. Minėto įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte išaiškinta, kad proporcingumo principas reiškia, kad administracinio sprendimo mastas ir jo įgyvendinimo priemonės turi atitikti būtinus ir pagrįstus administravimo tikslus.

Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo ne kartą išaiškintas konstitucinio teisinės valstybės principo elementu esantis proporcingumo principas reiškia, kad teisės aktuose numatytos priemonės turi atitikti teisėtus ir visuomenei svarbius tikslus, kad šios priemonės turi būti būtinos minėtiems tikslams pasiekti ir neturi varžyti asmens teisių ir laisvių akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti (be kita ko, Konstitucinio Teismo 2012 m. spalio 31 d., 2013 m. vasario 15 d., 2013 m. liepos 1 d., 2014 m. vasario 14 d. nutarimai).

Komisija pažymi, kad VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte numatytas proporcingumo principas neturi būti suprantamas kaip subjektą atleidžiantis nuo teisės aktuose įtvirtintų reikalavimų laikymosi. Šiuo atveju atsakovė, nustačiusi, kad pareiškėja pažeidė Sutarties sąlygą darbo užmokesčių išmokėti iki mėnesio 15 dienos, vadovaudamasi Užimtumo įstatymo 41 straipsnio 10 dalies 4 punktu

turėjo prievolę nutraukti subsidijos mokėjimą. Pažymėtina, kad pareiškėja šioje byloje neįrodė, kad proporcingumo principas pažeistas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos UAB „duomenys neskelbtini“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė